

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/200/2014/Pan

A Független Rendészeti Panasztestület

296/2014. (XI. 20.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ képviseletében jogi képviselő által 2014. március 3-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2014. november 20-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A panaszos eljárás során bekövetkezett halálára tekintettel a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos jogi képviselője 2014. március 3-án, postai úton terjesztette elő beadványát, melyben a panaszos 2014. február 9-én foganatosított előállítását kifogásolta, a következők miatt. (A jogi képviselő a beadványt összesen 4 személy képviseletében terjesztette elő, és a panaszos társaira nézve a Testület külön ügyszámon folytat vizsgálatot.)

A beadvány szerint a panaszos 2014. február 9. napján az xy épület előtt társaival együtt megjelent abból a célból, hogy politikai véleményüket fejezzék ki. A panaszos, B. R., S. Sz. és K. K. egy létra segítségével felmászta az épület erkélyére.

A készített videók alapján egyértelmű, hogy K. K. nem mászott fel az erkélyre, hozzá egyik zászló sem került, a rendőri felszólításoknak pedig az erkélyen tartózkodó, ott politikai véleményüket kifejező, transzparenst tartó személyek (beleértve a panaszost), onnan önként távoztak.

A panaszos az intézkedésnek sem passzív, sem aktív módon nem állt ellen, magát igazolta,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ennek ellenére előállították.

A jogi képviselő indoklásában kifejti, hogy a panaszos igazoltatása ellen nem kíván panasszal élni, mivel annak foganatosítására indokolt módon, és szakszerűen került sor az a rendőrségről szóló törvény 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján. A jogi képviselő rögzíti, hogy a panaszossal szemben még testi kényszer alkalmazására sem volt szükség, és a rendőrök –helyesen– bilincset sem alkalmaztak.

A képviselő álláspontja szerint a panaszos előállítása ugyanakkor szükségtelen és indokolatlan, aránytalan volt az Rtv. 15. §-a alapján. A panaszos a helyszínen semmilyen bűncselekményt nem követett el, ellenük szabálysértési eljárás indult. A gyanú, illetve a megalapozott gyanú részletes elemzésétől a képviselő eltekintett, ugyanakkor az alábbiakat szögezte le:

- a) a helyszínen felmerült a lopás, illetve a nemzeti jelkép bűncselekményére vonatkozó gyanú, amely gyanú eloszlátására a rendőri intézkedések – és az ott tapasztaltak – elegendőnek bizonyultak. Semmilyen eltulajdonítási szándékról, s a nemzeti jelkép meggyalázásáról nem volt ugyanis tényadat.
- b) A Rendőrkapitányság a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 216. §-a szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség és a Szabs. tv. 170. §-a szerinti garázdaság szabálysértése miatt folytat eljárást. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy K. K. nem mászott fel az erkélyre, továbbá onnan nem távolított el semmilyen zászlót, és a panaszos és társai a felszólításra az erkélyt elhagyták, és a zászlókat visszaadták, semmilyen előállítási ok nem volt megállapítható.

Amennyiben mégis elfogadjuk azt, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök intézkedési kötelezettségét az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja megalapozhatja, abban az esetben is a helyszínen foganatosított igazoltatás következtében a panaszos személyazonossága ismertté vált, (tehát írásbeli idézés alapján meghallgathatták volna), illetve az erkélyen már senki nem tartózkodott és a zászlókat visszaadták, ennek okán a panaszos előállítása és személyes szabadságának korlátozása teljes mértékben aránytalan volt.

Mivel a jogi képviselő szerint a fentiek súlyosan sértették a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, továbbá a törvénysértő előállítás sértette a panaszos szabadsághoz és személyi biztonságához fűződő jogát, ezért panasszal élnek a megnevezett intézkedés ellen és kérik a Testület vizsgálatát.

A jogi képviselő nyilatkozatában mind a panasz áttételéhez, mind az állásfoglalás anonimzált formában történő közzétételéhez hozzájárult, és csatolta 2014. február 9-én kelt ügyvédi meghatalmazását, amely a rendőrségi panasz eljárásban történő képviseletre is kiterjed.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében

felvilágosítást kért az illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. Az utolsó rendőrségi iratsomag 2014. április 9-én érkezett meg a Testülethez.

Az eljárás során a Testület tudomására jutott a sajtóból, hogy a panaszos 2014. november 6-án elhunyt.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, **akinek** a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett.

Bár a Testület eljárása nem hatósági eljárás, azonban a Testület utal a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi XCL. törvény (továbbiakban: Ket.) jogutódlás kérdését szabályozó 16. § (1) bekezdés rendelkezéseire, amelyet a Testület jelen kérdés megítélésénél analógiaként használ.

Az idézett jogszabályhely az alábbiakat rögzíti: „Ha jogszabály másként nem rendelkezik, vagy ha a hatósági ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a polgári jog szerinti jogutódja lép

a) hivatalból indított eljárásban a kieső ügyfél vagy

b) kérelemre indult eljárásban – az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfelet kivéve – a kieső ügyfél helyébe”.

A Ket. a 31. § (1) bekezdés d) pontjában pedig így szól: „A hatóság az eljárást megszünteti, ha az ügyfél halála vagy a jogi személy, illetve a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet megszűnése következtében az eljárás okafogyottá vált, és eljárásbeli jogutódlás sem következett be [...] „.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltakra és a fentiekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőri intézkedés elleni panasztétel olyan személyes jellegűnek minősül, amelyben jogutódlásnak nem lehet helye.

III.

A Testület a fenti indokok alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszeljárást megszüntette.

Budapest, 2014. november 20.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTÉS TESTÜLET